

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/33/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124200868
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124200868.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Ľubice Bajzovej v právnej veci navrhovateľky A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., prechodne bytom E. F. G., zastúpenej JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, IČO: 51 721 589, proti povinnému H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. G. XXX, E. F. G., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. januára 2024, č.k. 12C/2/2024-31, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu výroku I. **m e n í** tak, že povinnému **u k l a d á** povinnosť **n e v s t u p o v a ť** do rodinného domu bez súpisného čísla, postaveného na C KN parc. č. 580/1 a na príslušné pozemky C KN parc. č. 580/6 a 580/8, zapísané na LV č. XXX pre k.ú. E. F. G. do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčenie povinného z užívania predmetných vyššie uvedených nehnuteľností a povinnosť **n e p r i b l i ť o v a ť** sa k navrhovateľke na vzdialenosť nie kratšiu ako 10 m s výnimkou úkonov nariadených súdom alebo orgánmi činnými v trestnom konaní do právoplatného skončenia konania vo veci samej o ochranu osobnosti navrhovateľky ohľadne nepribližovania sa k nej.

Odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v rozsahu výroku III. **o d m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. nariadil povinnému (tam uvedenému žalovanému - pozn. odvolacieho súdu) povinnosť nevstupovať do rodinného domu bez súpisného čísla, postaveného na C KN parc. č. 580/1 a na príslušné pozemky C KN parc. č. 580/6 a 580/8, zapísané na LV č. XXX pre k.ú. E. F. G. a povinnosť nepribližovať sa k navrhovateľke (tam uvedenému žalobkyni - pozn. odvolacieho súdu) na vzdialenosť nie kratšiu ako 10 m s výnimkou úkonov nariadených súdom alebo OČTK, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej o vylúčenie povinného z užívania predmetných vyššie uvedených nehnuteľností, ako aj do právoplatného skončenia konania vedeného pred OR PZ Trenčín pod č. ČVS: ORP-592/1-VYS-TN-2023. Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia výrokom II. zamietol. Navrhovateľke výrokom III. uložil povinnosť podať v lehote 20 dní od prevzatia tohto uznesenia žalobu na začatie konania vo veci samej proti povinnému o vylúčenie povinného z užívania predmetných vyššie uvedených nehnuteľností a na ochranu osobnosti navrhovateľky ohľadne nepribližovania sa k nej. Citoval ustanovenia § 324 ods.1, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, e/ a h/, § 336 ods. 1 až 4 C.s.p. Uviedol, že v predmetnej veci sa navrhovateľka návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha uloženia povinnosti povinnému nevstupovať do ich domu bez súpisného čísla na C KN parc. č. 580/21 a príslušných pozemkov C KN parc. č. 580/6 a 580/8, zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. E. F. G. do právoplatného skončenia konania vedeného pred OR PZ Trenčín ČVS: ORP-592/1-VYS-TN-2023 a súdnych konaní sp. zn. 32P/171/2023 a 32P/3/2024 a aj vo vzťahu k matke mal. detí - t.j. navrhovateľke nariadil nepribližovať sa. V uvedenom návrhu boli ako strany sporu uvedení matka detí – navrhovateľka, otec detí - povinný a ich 4 maloleté deti I., J., K. a F.. Súd prvej inštancie uviedol, že po podaní tohto návrhu časť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia

ohľadne mal. detí uvedených v návrhu ako strán sporu vylúčil do konania starostlivosti súdu o mal. deti, pretože v občianskoprávnom konaní - civilnom nie je možné riešiť právne vzťahy rodičov a mal. detí. Táto časť návrhu bola zapísaná do reg. P pod sp. zn. 32P/9/2024. Ďalej z registra C zistil, že uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.08.2023 č.k. 17C/51/2023-12 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.11.2023 č.k. 8Co/34/2023-179, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2023, bolo iba vo vzťahu k 4 mal. deťom navrhovateľky a povinného nariadené neodkladné opatrenie a povinnému bolo uložené nevstupovať do ich nehnuteľností po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Trenčín a nepribližovať sa k ich 4 mal. deťom bez časového obmedzenia. Ďalej súd prvej inštancie z registra C zistil, že ani navrhovateľka a ani povinný nepodali v civilnom konaní žiadnu civilnú žalobu ohľadne riešenia ich právnych vzťahov. Po vyhodnotení skutočností zistených z rozhodnutia Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.08.2023 č.k. 17C/51/2023-12 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.11.2023 č.k. 8Co/34/2023-179, uznesenia OR PZ TN pod č. ČVS: ORP-592/1-VYS-TN-2023 zo dňa 10.08.2023 dospel súd prvej inštancie k záveru, že boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods.1, 2 písm. e/ a h/ C.s.p. Súd prvej inštancie mal z LV č. XXX k.ú. E. F. G. preukázané, že navrhovateľka a povinný sú ako manželia bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných vyššie uvedených nehnuteľností. Majú narušené rodinné vzťahy. Z tohto dôvodu bolo nariadené neodkladné opatrenie rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 17C/51/2023, avšak len vo vzťahu k mal. deťom. Zároveň sa vedie aj trestné stíhanie povinného vo vzťahu k navrhovateľke a k mal. deťom, konanie o rozvod manželstva strán sporu sp. zn. 32P/171/2023 a konanie o úprave práv a povinností k mal. deťom na čas do rozvodu manželstva sp. zn. 32P/3/2024 (všetky zatiaľ neukončené). Súd prvej inštancie mal osvedčenú existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, ako aj žalobkyňou uvedené porušenie jej práv, dôvodné podozrenie zo psychického týrania, prenasledovania zo strany povinného, čo je objektívne spôsobilé narušiť duševnú integritu človeka. Z tohto dôvodu nariadil neodkladné opatrenie tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s časovým obmedzením a to do právoplatného skončenia civilného konania vo veci samej a trestného stíhania, pričom uviedol, že z neho obvykle vychádza súd v civilnom konaní. Vo zvyšnej časti s dosahom na súdne konania v registri P návrh zamietol, pretože nemôže zasahovať do týchto iných konaní. Uviedol, že vzhľadom na komplikované a skutkovo náročné právne vzťahy strán sporu, ktoré je potrebné podrobne skúmať a preukázať v riadnom súdnom konaní a na právo povinného na spravodlivý súdny proces, podľa § 336 C.s.p. nariaďuje navrhovateľke podať žalobu vo veci samej v určenej lehote. V konaní vo veci samej bude potom rozhodnuté o náhrade trov konania podľa úspechu vo veci ohľadne trov neodkladného opatrenia ako o príslušenstve pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku I. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a zastavil konanie o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolanie odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d), e/, f/, g/ a h/ C.s.p. Podľa povinného súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď nariadil neodkladné opatrenie, pretože navrhovateľka nepreukázala existenciu potreby zásahu súdu. Nesúhlasil s tvrdením, že by porušoval právo navrhovateľky podozrením zo psychického týrania, prenasledovania z jeho strany, čo by bolo objektívne spôsobilé narušiť duševnú integritu človeka toľko, že by sa dopustil násilného konania voči navrhovateľke. Uvedené skutočnosti podľa povinného súd prvej inštancie ignoroval a nezohľadnil. Podľa povinného doteraz súdu známe dôkazy preukazujú, že neexistujú skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Súdom uložená povinnosť povinného nevstupovať dočasne na predmetné nehnuteľnosti a nepriblížiť sa dočasne k navrhovateľke podľa povinného zakladá následok, že došlo k neprimeranému porušeniu jeho ústavného práva garantovaného v článku 19 ods. 2 a v článku 20 ods. 1 až 3 Ústavy SR. Namietal, že v zmysle bodu 12. odôvodnenia napadnutého uznesenia súd prvej inštancie vychádzal len z neosvedčených tvrdení navrhovateľky, a to z existencie konania o rozvod pod sp.zn. 32P/171/2023 a z existencie konania o úpravu práv a povinností k mal. deťom pod sp.zn. 32P/3/2024, v súvislosti s ktorými nebolo povinnému nič doručené. Vyslovil názor, že žiadne poručenské konania nemôžu byť dôvodom na vylúčenie manžela z užívania nehnuteľnosti či priblíženia sa k manželke. Taktiež existenciu doterajšieho neodkladného opatrenia sp.zn. 17C/51/2023, z ktorého podľa navrhovateľky povinný stojí vo vzdialenosti cca 10 metrov a údajne vykrikuje na žalobkyňu a ich deti, čo podľa tvrdenia navrhovateľky v nej má vyvolávať strach, úzkosť stojí na účelových tvrdenia navrhovateľky. Čo sa týka uloženej povinnosti zákazu vstupu povinného do predmetných nehnuteľností, túto považoval v rozpore so zásadou „res iudicata“ v zmysle § 230 C.s.p. z dôvodu právoplatného a vykonateľného neodkladného opatrenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.8.2023 sp.zn. 17C/51/2023-12. Dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia vzhľadom v nepravdivej skutočnosti, že voči nemu sa vedie trestné stíhanie a to z dôvodu, že doposiaľ nebol zo

žiadneho protiprávneho konania obvinený. Na záver uviedol, že napádané uznesenie popiera právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, teda s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

3. Navrhovateľka sa k odvolaniu povinného vyjadrila tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za zákonné a spravodlivé. Podľa navrhovateľky súd prvej inštancie správne vyhodnotil obavu a nutnosť vo veci zasiahnuť, nakoľko doteraz trestné konanie nie je ukončené, povinný sa sám priznal, že s dcérou došlo ku kontaktu, odkedy maloletá zmenila správanie, jej zdravotný stav sa zhoršil a odkedy mal a má povinný zákaz vstupovať do rodinného domu sa deti upokojili, čo konštatujú aj ich učiteľky. V prípade, že by bolo povinnému umožnené dom s nimi užívať, opäť by došlo k zhoršeniu zdravotného stavu detí ako aj zhoršeniu jej zdravotného stavu. Dôvodila tým, že blízkosť povinného jej spôsobuje psychické utrpenie. Obdobne sa správajú aj deti, otec na ne neustále vykrikuje, dokonca vyhľadáva situácie, aby sa s nimi mohol stretnúť bez jej vedomia, napr. na zastávke autobusu a podobne, čo oznámila aj na polícii. Pokiaľ povinný vo svojom odvolaní spochybňuje existenciu zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že sa nedopustil konania, ktorým by akokoľvek ohrozil telesnú a duševnú integritu a nedopustil sa ani násilného konania voči nej a mal. deťom uviedla, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonné náležitosti vrátane opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Správanie povinného považuje za formu manipulácie, je veľmi nepredvídateľné a zo povinného majú strach aj mal. deti.

4. Povinný písomnej replike k vyjadreniu navrhovateľky uviedol, že v celom rozsahu sa pridriava svojho odvolania. Vyjadrenie navrhovateľky zo dňa 01.03.2024 považuje za účelové, tvrdenia za nepravdivé a zjavne nepreukázané, keďže sú v rozpore s objektívnou realitou a nemajú ani žiaden pravdivý a reálny základ. Podľa povinného navrhovateľka vyjadruje svoje subjektívne presvedčenie, že súd správne vyhodnotil obavu a nutnosť vo veci zasiahnuť s odkazom na neukončené trestné konanie. Navrhovateľka následne nepravdivo tvrdila, že sa údajne priznal, že s dcérou došlo ku kontaktu, čo zjavne odporuje skutočnosti, že orgány činné v trestnom konaní nevyslovili ani len podozrenie vo forme obvinenia z trestného činu či priestupku o tom, že by konal protiprávne. Následne navrhovateľka prezentovala ničím nepodložené tvrdenie, že prípadným užívaním domu povinným by údajne došlo k zhoršeniu zdravotného stavu detí aj navrhovateľky. V tomto poukazyval na to, že rozsiahle znalecké skúmanie nepreukázalo žiadnu protiprávnosť v uvedenej veci. Podľa povinného navrhovateľka vo vyjadrení produkovala nepreukázané všeobecné tvrdenie, že, keď ho vidí pred domom, je znepokojená a že údajne sa rovnako správajú aj deti, keď na ne neustále vykrikuje a údajne vyhľadáva situácie, aby sa s nimi mohol stretnúť bez vedomia navrhovateľky (matky) napr. na zastávke autobusu, čo navrhovateľka oznámila policíi. Uvedené tvrdenia považoval za nepravdivé. Tvrdil, že rešpektuje dôsledne neodkladné opatrenie, deti nevyhľadáva nielen pri dome, ale ani na verejných priestranstvách. Odmietol tvrdenia, že by sa na autobusovej zastávke s ktorýmkoľvek dieťaťom nestretol, uvedená situácia sa objasnila policajným zisťovaním, že šlo o úplne iné dieťa z jeho širšej rodiny (súrodencov potomok). Pokiaľ navrhovateľka ďalej vyslovila a naďalej vyslovuje len svoj názor, že napadnuté neodkladné opatrenie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvedenému všeobecnému tvrdeniu odporujú preukázané konkrétne skutočnosti o vadách neodkladného opatrenia v odvolaní. Rovnako za nepravdivé posúdil tvrdenia navrhovateľky, že na ňu a deti vykrikuje a že sa nevie postarať o deti. V ostatnom zotrval na podanom odvolaní.

5. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v rozsahu výroku I. podľa § 388 C.s.p. zmeniť.

6. Uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II., ktorým bol návrh vo zvyšnej časti zamietnutý, odvolaním nebolo napadnuté, preto je v tejto časti právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

7. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. V § 325 ods. 2 C.s.p., z ktorého súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne vychádzal, je upravené neodkladné opatrenie, ktorým možno strane uložiť, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, kde býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia (písm. e/) alebo aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená (písm. h/).

10. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia z dôvodu domáceho násilia § 325 ods. 2 písm. e/ C.s.p. súd musí mať za osvedčené dôvodné podozrenie z násilia na navrhovateľovi páchaného v ich spoločnom obydľí. Dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Súčasne je nevyhnutné osvedčiť, že jeho osobná integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického násilia, a to predovšetkým lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu) a pod. Neodkladné opatrenie má preventívnu povahu a preto nemožno jeho nariadenie podmieňovať požiadavkou preukázania násilného skutku. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení z tohto dôvodu je irelevantné, aký vzťah má účastník podozrivý z násilia k bytu alebo domu, či mu svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu; dôležité je, že v ňom býva obeť, ktorú je potrebné dočasne chrániť, a preto je v tomto smere potrebné dočasne upraviť aj pomery strán. Rozhodujúci je teda faktický stav užívania obydľia za účelom bývania. Prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v tomto prípade legitímny cieľ, ktorý je do značnej miery zdôraznený verejným záujmom. Samotné obmedzenie je pritom vždy dočasné, čo vyplýva priamo zo znenia právnej normy. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musí mať súd osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, ktoré nemusí byť len fyzické (telesné), ale môže spočívať aj vo forme psychického či emocionálneho týrania (vyhrážania, deprimovania a ponižovania). Násilím je akýkoľvek akt alebo zanedbanie, ktoré ovplyvňuje život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu osoby alebo ktoré závažne poškodzuje rozvoj jej osobnosti; násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky, nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Domáce násilie vzniká v súkromí rodiny a môže smerovať od ktoréhokoľvek člena rodiny ku ktorémukoľvek inému členovi rodiny; môže sa ho dopúšťať muž na žene, rodič na dieťati, aj dieťa na rodičovi, brat na sestre a podobne.

11. Podľa § 329 ods. 1 a 2 C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie vyhodnotením rozhodujúcich skutočností dospel k záveru, že v danej veci boli v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.) splnené zákonné podmienky pre využitie inštitútu neodkladného opatrenia ako ochranného prostriedku v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ C.s.p., pred vznikom závažnej ujmy na strane navrhovateľky v dôsledku správania jej manžela (povinného).

13. Konečné vyriešenie otázky, či sa povinný dopustil konania napĺňajúceho znaky skutkovej podstaty trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c/, písm. f/ Trestného zákona (voči jeho 4 mal. deťom) a týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bude predmetom trestného konania vedeného na základe podanej obžaloby.

14. Pre dané konanie (o nariadenie neodkladného opatrenia) postačuje osvedčenie rozhodujúcich skutočností, a to tvrdené psychické násilné správanie povinného voči navrhovateľke v ich spoločnom obydľí, ktoré je predmetom vyšetrovania orgánmi činnými v trestnom konaní na základe podaného oznámenia vo veci podozrenia z týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že páchatel' od presne nezisteného obdobia najneskôr do 10.08.2023 v rodinnom dome s popisným číslom XXX poškodenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, spôsobil psychické utrpenie, a to tým spôsobom, že sa k nej chová zle, manipuluje ju, hovorí jej, že nič nerobí dobre, obmedzuje jej slobodu, kontroluje ju, pričom poškodená z neho pociťuje strach, kedy v dôsledku správania sa páchatel' musela poškodená aj navštíviť psychiatra, ktorý jej predpísal antidepresíva, čím týmto konaním páchatel' ohrozoval psychické

zdravie poškodenej A. B. (navrhovateľky). Správanie povinného vykazovalo znaky násilia nielen voči navrhovateľke, ale aj voči ich 4 mal. deťom, z ktorého je dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. c/, písm. f/ Trestného zákona, o čom svedčí uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.08.2023 č.k. 17C/51/2023-12 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.11.2023 č.k. 8Co/34/2023-179 (právoplatné dňa 11.12.2023), ktorým súd prvej inštancie povinnému prikázal nevstupovať do ich predmetných, vyššie uvedených nehnuteľností po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Trenčín a nepribližovať sa k ich 4 mal. deťom bez časového obmedzenia. Navrhovateľka v deň incidentu (dňa 10.08.2023 o 17:30 hodine) privolala policajnú hliadku, ktorá povinného vykázala zo spoločného obydliá na dobu 14 dní. V prejednávanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka ohrozenie svojej telesnej a duševnej integrity násilným správaním povinného dopúšťajúce sa na jej osobe osvedčila predloženými listinnými dôkazmi, predovšetkým uznesením OR PZ TN pod č. ČVS:ORP-592/1-VYS-TN-2023 zo dňa 10.08.2023 o začatí trestného stíhania vo veci zneužívania ich mal. detí povinným a týrania navrhovateľky povinným a uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 17C/51/2023. Je preto namieste poskytnúť navrhovateľke ako ohrozenej osobe preventívnu ochranu pred možnými dôsledkami násilníckeho konania a dočasne upraviť pomery strán sporu, a to vo forme obmedzenia priblíženia sa povinného k navrhovateľke na určenú vzdialenosť a zákazu jeho vstupu do rodinného domu s prísl., v ktorom má spoločné obydlie so žalobkyňou, aby sa minimalizovali obavy navrhovateľke a zamedzilo sa ďalším možným útokom (hrozbe násilia) zo strany povinného. Odvolací súd nespochybnil primeranosť nariadeného neodkladného opatrenia. Uvedené konania povinného viedlo žalobkyňu k podaniu návrhu na rozvod manželstva strán sporu vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 32P/171/2023 a o úprave práv a povinností k mal. deťom na čas do rozvodu manželstva pod sp.zn. 32P/2/2024.

15. Povinný v odvolacom konaní tvrdenými skutočnosťami neosvedčil svoje tvrdenie, že by sa psychických atakov a urážok voči navrhovateľke nedopustil, a teda nevyvrátil dôvodné podozrenie z násilia smerujúceho voči navrhovateľke, resp. podozrenie z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky. Odvolací súd uviedol, že pre potreby rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia postačuje, ak rozhodujúce skutočnosti sú zo strany navrhovateľky náležitým spôsobom osvedčené, nemusia byť dokázané. Preto je tu aj podľa názoru odvolacieho súdu zo strany navrhovateľky oprávnená obava zo spoločného spolužitia strán.

16. Odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou neprimeraného porušenia ústavného práva povinného garantovaného mu v čl. 19 ods. 2 a v čl. 20 ods. 1 až 3 Ústavy SR. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil zásah, ktorý obmedzuje právo bývania povinného v rodinnom dome a prísl. pozemkov k nemu, ako dôvodný a primeraný s poukazom na to, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu a je silnejšie ako vlastnícke či užívacie právo násilníka k spoločnému obydliu, ktoré v záujme ochrany života a zdravia obetí pred násilníckym konaním, možno obmedziť. Vlastnícke právo zostáva zachované, obmedzí sa len jedna jeho zložka - ius utendi (právo vec užívať).

17. Nemožno prisvedčiť ani odvolacej argumentácii povinného, že prejednaníu a rozhodovaniu danej veci bránila negatívna podmienka konania v podobe právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 230 C.s.p. Odkaz na uvedené rozhodnutie Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.8.2023 č.k. 17C/51/2023-12 nie je podľa odvolacieho súdu na mieste z viacerých dôvodov. Predovšetkým predchádzajúce neodkladné opatrenie v časti zákazu vstupu bolo časovo obmedzené na 6 mesiacov od vykonateľnosti uznesenia, a preto uplynutím tohto času podľa § 333 C.s.p. zaniklo, teda v súčasnosti už neexistuje, nie je účinné. Jednak v časti nepribližovania malo iný predmet konania a iné sporové strany (zákaz priblížiť sa k mal. deťom, nie k navrhovateľke), pričom súčasné uznesenie je opreté o iné ďalšie (nové) skutočnosti (pretrvávajúca hrozba z násilného konania povinného vzhľadom na opísané správanie povinného po nariadení predchádzajúceho neodkladného opatrenia). Preto existencia predchádzajúceho rozhodnutia z dôvodu uloženej povinnosti zákazu vstupu povinného do predmetných nehnuteľností nebráni rozhodnutiu v danej veci.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, a preto povinnému uložil tie isté povinnosti ako súd prvej inštancie v napadnutom uznesení.

19. Zmena uznesenia sa týka časti výroku I. a to časového obmedzenia neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vedeného pred OR PZ Trenčín pod č. ČVS: ORP-592/1-VYS-TN-2023.

20. Podľa § 336 ods. 1 C.s.p., ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

21. Z obsahu návrhu navrhovateľky vyplynulo, že požadované neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou, preto odvolací súd navrhovateľke uložil povinnosť podať v lehote 20 dní od prevzatia tohto uznesenia žalobu na začatie konania vo veci samej proti povinnému o vylúčenie povinného z užívania predmetných vyššie uvedených nehnuteľností a na ochranu osobnosti navrhovateľky ohľadne nepribližovania sa k nej. Civilný sporový poriadok umožňuje súdu uložiť také obmedzenie len v rámci nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré obmedzenie je však dočasné a upravuje pomery strán počas súdneho konania. Odvolací súd poukazuje na trvalý charakter povinnosti, resp. zákazu priblíženia sa k určitej osobe, ktoré možno uložiť len v trestnom konaní postupom upraveným v Trestnom zákone a Trestnom poriadku v súvislosti s uložením sankcie za spáchaný trestný čin, a to na základe osobitných podmienok, ktoré sa zjavne odlišujú od podmienok nariadenia neodkladného opatrenia. Je síce pravdou, že civilné konanie vo veci samej môže vychádzať zo záverov trestného stíhania, ktoré je častokrát pre meritórne rozhodnutie kľúčové, ale berúc do úvahy osobitosti trestného stíhania, nebolo na mieste časové rozpätie nariadeného neodkladného opatrenia obmedziť do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pred OR PZ Trenčín pod ČVS: ORP-592/1-VYS-TN-2023, ako tomu bolo v danom prípade súdom prvej inštancie. V trestnom konaní je totiž pre potreby zabezpečenia nepokračovania v páchaní trestnej činnosti ustanovený iný inštitút (väzba obvineného). Civilné procesné zabezpečovacie prostriedky neslúžia potrebám trestného konania.

22. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

23. Z týchto dôvodov podľa § 388 C.s.p. odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, ako je uvedené vo výrovej časti tohto rozhodnutia.

24. Povinný (odvolateľ) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým súd navrhovateľke uložil povinnosť podať v lehote 20 dní od prevzatia tohto uznesenia žalobu na začatie konania vo veci samej proti povinnému o vylúčenie povinného z užívania predmetných vyššie uvedených nehnuteľností a na ochranu osobnosti navrhovateľke ohľadne nepribližovania sa k nej, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

25. Odvolací súd sa zaoberal prípustnosťou odvolania povinného.

26. Podľa § 386 písm. b/ C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

27. Nakoľko napadnutým výrokom o uložení povinnosti navrhovateľke nebola povinnému uložená žiadna povinnosť, a teda mu nehrozí žiadna, ani len nepatrná ujma, odvolací súd podľa citovaného § 386 písm. b/ C.s.p. v tejto časti vo výroku III. odvolanie povinného odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).